

Johan,

Als wij met het parochieteam bij elkaar waren, toen pastoor Hugo wegging, waren wij ons aan het voorbereiden op een parochie zonder pastoor. Wij deden ons best, maar zagen dat eigenlijk niet zitten. Opeens was jij in de parochieraad en op het parochieteam aanwezig. Een sympathieke man die vooral luisterde. Wij hoorden dat jij onze diaken zou worden, wat een pak van ons hart was. We hadden terug iemand die voor onze parochie zou zorgen en we waren daar superblij om.

Je hebt al die jaren heel hard je best gedaan, Johan. Je was geen super katholieke diaken, maar wel een zeer christelijke man, die zoals Jezus, mensen zeer belangrijk vond. Jij had een hart voor mensen, ook diegene die we niet gewoon waren om in onze parochie te verwelkomen. Dat leerde je ons, dat deed je ons voor.

Als diaconie leerde je ons Brody kennen, waar we ook dankzij jou, veel hebben kunnen helpen. De werkgroep Brody was jouw kindje. Ook de mensen die daar veel nood hebben, zag je graag.

Je sprak mensen ook persoonlijk aan als je hulp nodig had, je motto was: “een nee heb je, een ja kan je krijgen”. Je wist je vraag zo lief te stellen dat men gewoonlijk niet weigerde. Getuige hiervan zijn onze catechisten. Ook dat leerde je ons.

Vorig jaar werd je ziek en waren we je bijna kwijt. Voor je gezondheid moest je taken afgeven wat zeer moeilijk voor je was. Je bedoelde het altijd zo goed, en dat verstonden wij niet altijd.

Na deze laatste operatie had je beslist om meer aan jezelf te denken en met Hilda te gaan profiteren van het leven. Je zou ons nog helpen, maar minder. Als we je nodig hadden, zou je er nog voor ons zijn. Maar nu zouden Hilda en je gezin op de eerste plaats komen. We hadden het je zo graag gegund. Maar het mocht niet zijn.

Johan, sterven, mensen verliezen is één van de moeilijke dingen in ons geloof. Ik word daar zo opstandig van en ben dan kwaad. Ik begrijp echt niet waarom dit nu nodig was. Je had nog zoveel voor ons kunnen betekenen.

Johan, ik zag je graag, nog altijd; ik zal je ontzettend missen, ik zal je nooit vergeten, jij blijft voor altijd in mijn hart.

Het parochieteam en ik zullen proberen om je werk voor Brody en voor onze parochie voor te zetten, misschien wil jij ons vanuit de hemel een beetje helpen.

Voor het parochieteam,

Marleen